

ת"פ 46693/06/14 - מדינת ישראל נגד שלום צרלי ביטון

בית משפט השלום בראשון לציון

08 ינואר 2015

ת"פ 46693-06-14 מדינת ישראל נ'

ביטון(עציר)

בפני כב' סגן הנשיאה, השופט אברהם הימן

המאשימה מדינת ישראל

נגד

הנאשם שלום צרלי ביטון

נוכחים:

ב"כ המאשימה עו"ד יניב פרטוק

הנאשם הובא על ידי שב"ס

ב"כ הנאשם עו"ד ערן ראו

גזר דין

רקע.

בטרם דיון והכרעה במחלוקת בין הצדדים לעניין גזר דינו של הנאשם, ראוי לפרט במידה מסוימת של פירוט, את העובדות אשר קדמו לגזר דין זה.

נגד הנאשם הוגש בתאריך 24.6.14 כתב אישום, בתיק הנוכחי - ת.פ. 46693-06-14 - (להלן - "התיק הנוכחי"), ובצמוד לו הוגשה בקשה למעצר הנאשם עד תום הליכים. סופו של דבר שההליכים במשפט זה התקיימו עת היה הנאשם נתון במעצר. בדיון שהתקיים לפני ביום 14.7.14 ביקש הנאשם, באמצעות בא כוחו, לדחות הדיון לשם הידברות עם התביעה.

מאותה סיבה נדחה הדיון בעניינו של הנאשם נדחה בשתי ישיבות נוספות של בית המשפט. בדיון שהתקיים לפני ביום 6.10.14 הודיעו הצדדים כי הגיעו לכדי הסדר טיעון. במסגרת ההסדר תוקן כתב האישום, הנאשם הודה בעובדות כתב האישום המתוקן, והורשע בביצוע העבירות המיוחסות לו על פי כתב האישום המתוקן. הדיון נדחה לשם קבלת תסקיר משירות המבחן, בטרם טיעונים לעונש. עוד הוצהר כי הנאשם ביקש לשקול "צירוף תיקים".

ראוי לציין כי בשלב דיוני זה, הובא לידיעת בית המשפט כי נגד הנאשם עומדים ותלויים הליכים פליליים בבית משפט השלום באשדוד, לפי שנדון שם בגין תיק פלילי 6084/12 לפני כב' השופטת גילת שלו (להלן - "תיק אשדוד"). הנאשם הורשע על פי הודייתו, בגין העבירות שיוחסו לו בכתב אישום זה, והדין בתיק אשדוד נדחה לשם טיעונים לעונש וקבלת תסקיר משלים ליום 3.9.14. באשר למשמעות ולמשקל שיש להליכים אלה על גזר דינו של הנאשם - ארחיב בהמשך. אלא שאקדים ואומר שהעבירות אותן עבר הנאשם בתיק הנוכחי, בוצעו בפרק הזמן בו נדחה הדיון בתיק אשדוד לקבלת תסקיר משלים. משום כך, למעשה, נעצר הנאשם עד תום הליכים בגין התיק הנוכחי.

בדיון הנדחה שהתקיים לפני, בתיק הנוכחי, ביום 11.12.14, הודיע הנאשם באמצעות בא כוחו כי הכרעת הדין בתיק אשדוד בוטלה על מנת שניתן יהיה "לצרף" התיק בהליכים המתקיימים בתיק הנוכחי. הנאשם הודה בשנית בעובדות כתב האישום שבתיק אשדוד, והורשע על פי הכרעת דין שניתנה באותו דיון לפני בדיון הנ"ל. בדיון זה טענו הצדדים לעונש.

כאן המקום לפרט במה הודה הנאשם. ראוי להקדים ולומר כי כתב האישום לפיו התנהלו ההליכים בתיק בשדוד הוגש ביום 4.9.12. בצמוד לכתב האישום הוגשה בקשה למעצר עד תום הליכים. משום כך, הנאשם נותר עצור עד ליום 18.11.12. ביום זה, שוחרר הנאשם בהסכמת התביעה, לקהילה טיפולית מלכישוע. (עיינו בתיק מ"ת 6085/12 בבית משפט השלום באשדוד).

עוד ראוי להקדים ולומר כי מעיון בשני כתבי האישום: בתיק הנוכחי ובתיק אשדוד, עולה כי הנאשם מצא לעצמו דרך ושיטה לגנוב רכושם של אנשים, ובעיקר מצא כי אנשים קשישים הם טרף קל ונוח לחמוס רכושם. לפי שיטת הנאשם, נהג להתדפק על דלתות דירות קורבנותיו, התחזה כעובד טכני כגון: טכנאי כבלים, טכנאי מזגנים, או אחראי על פיגומים בבניין. משהתירו לו קורבנותיו התמימים, להיכנס לביתם גנב מהם רכושם. בתוך כך, במספר מקרים גנב הנאשם מקורבנותיו, כרטיסי אשראי אשר באמצעותם הוציא כספים מחשבונות הבנק של אותם קורבנות.

כאן המקום לפרט, ולו בקצרה ובאופן תמציתי מעשי הנאשם על פי כתבי האישום שבעובדותיהם הודה.

תיק אשדוד - תיק פלילי 6084/12 - שכאמור, הוגש בבית המשפט באשדוד, כולל בחובו שמונה אישומים.

על פי האישום הראשון, נכנס הנאשם ביום 17.6.12 לדירת אישה בת 76 בדרכי מרמה עת התחזה לטכנאי מזגנים כדי לבדוק חלונות לפי שלדבריו מתקין הוא מזגן בדירת שכניה. בעת שהאישה הייתה במטבח והנאשם משים עצמו כמדבר בטלפון נייד עם פועלים, ניצל הנאשם חוסר ערנותה וגנב ממנה קופסת תכשיטים שהכילה 4 טבעות זהב, שרשרת זהב וכרטיס כספומט. אחר כך, בחמש הזדמנויות שונות במועדים שונים גנב הנאשם סכומי כסף שמשך באמצעות כרטיס הכספומט, מכספומטים, כדלקמן: ביום הגניבה 17.6.12 משך הנאשם סכום של 1,000 ש"ח, ביום 18.6.12 משך סכום של 1,000 ש"ח, ביום 19.6.12 משך סכום של 600 ש"ח, ביום 19.6.14 משך סכום של 400 ש"ח וביום 29.6.12 משך סכום של 600 ש"ח.

הנאשם הורשע לפיכך בעבירות של התפרצות לדירת מגורים, גניבה והונאה בכרטיס אשראי.

על פי האישום השני, הודה הנאשם כי באותו יום דהיינו 17.6.12 בשעות הבוקר נכנס הנאשם לדירתה של אישה אחרת באותו בניין בעיר אשדוד, אישה כבת 69, תוך שהוא מתחזה לטכנאי מזגנים המתקין מזגן לאחד השכנים, וביקש לוודא שחוט שהוא מתקין לא יגרום נזק לדירתה. גם זו הפעם השיים עצמו כמדבר בטלפון עם פועלים אשר מתקינים מזגן. אלא שאותה אישה לא התירה לנאשם להסתובב בחדרי דירתה, משום כך עזב הדירה.

הנאשם הורשע לפיכך בעבירה של התפרצות לדירת מגורים.

על פי האישום השלישי, הודה הנאשם כי באותו יום, בשעות הבוקר, באותו בניין בעיר אשדוד, נכנס לדירתה של אישה אחרת כבת 69, לאחר שהתחזה לפניה לטכנאי מזגנים, ובאותו סיפור, כדי לוודא שחוט שהוא מתקין לא יגרום נזק לדירתה. גם בפעם זו השיים עצמו מדבר בטלפון נייד עם פועלים, אלא שגם בפעם זו לא התירה לו אותה אישה להסתובב בדירתה לכן עזב הדירה.

הנאשם הורשע לפיכך בעבירה של התפרצות לדירת מגורים.

על פי האישום הרביעי, הודה הנאשם כי באותו יום - 17.6.12 הגיע לדירתו של אדם כבן 77 בעיר אשדוד, ולאחר שהתחזה לטכנאי מזגנים, נכנס לדירה על מנת לבחון לדבריו את חלונות הדירה לצורך התקנת מזגן בדירת שכנים. באותן נסיבות גנב הנאשם מכיס חולצתו של האיש, כרטיסי אשראי וסכום של 600 ש"ח במזומן. אחר הדברים האלה, ולאחר שעזב הנאשם את הדירה, התקשר לאותו אדם, התחזה כנציג חברת האשראי וביקש את הקוד של כרטיסי החיוב, אלא שהדבר לא צלח לפי שאותו אדם לא זכר הקוד.

הנאשם הורשע לפיכך בעבירה של התפרצות לדירת מגורים וגניבה.

על פי האישום החמישי, הודה הנאשם כי באותו יום, הנזכר לעיל באישומים הקודמים, נכנס בדרכי מרמה על פי אותו סיפור שקרי שסיפר לאחרים, לדירתה של אישה כבת 78, גם זו הפעם כדי לבדוק חלונות לפי שהוא טכנאי מזגנים המתקין מזגן לשכניה. אישה זו, לא חשה בטוב לפיכך שכבה במיטתה, הנאשם אף עזר לה להגיע להליכון בו היא נעזרת, כדי להגיע לסלון הבית. הנאשם גנב מאותה אישה: 6 צמידי זהב, 10 טבעות זהב עם יהלומים, שרשרת יהלומים, צמיד יהלומים, גורמט זהב ועגילים.

הנאשם הורשע לפיכך בעבירות של התפרצות לדירה וגניבה.

על פי האישום השישי, הודה הנאשם כי בתאריך 24.6.12 בשעות הבוקר נכנס במרמה על פי אותה שיטה לדירה של אישה כבת 75 בעיר אשדוד, גם זו הפעם התחזה לטכנאי מזגנים שבא לבדוק החלונות בדירה, לפי שהוא מתקין מזגן בדירת שכנים. בעודו בדירה שוחח כביכול עם פועלים. בנסיבות אלה, גנב הנאשם סך של 3,000 ש"ח, טבעת יהלומים, 4 טבעות זהב ושעון זהב של חברת "טיסו".

הנאשם הורשע לפיכך בעבירות של התפרצות לדירה וגניבה.

על פי האישום השביעי, הודה הנאשם כי ביום 9.7.12 בשעות הבוקר הגיע לדירתו של אדם כבן 71 בעיר תל אביב. אדם זה היה עיוור והתגורר עם בתו שהייתה עמו באותן נסיבות. הנאשם אמר לבת כי הוא שכן בבנין ושאל אם אביה בבית. אחר כך סיפר לה הנאשם כי בביתו מתקנים מזגן ועליו לגשת לחלון הדירה על מנת להשלים עבודת ההתקנה. באותן נסיבות גנב הנאשם מהדירה שלושה כרטיסי אשראי וכסף מזומן בסך 500 ש"ח ו- 70 יורו. אחר כך, פנה הנאשם לכספומט ומשך סכום של 5,000 ש"ח באמצעות כרטיס חיוב שגנב. אחר כך, משך סכום נוסף של 150 דולר ארה"ב.

הנאשם הורשע לפיכך בעבירות של התפרצות לדירה, גניבה והונאה בכרטיס חיוב.

על פי האישום השמיני, הודה הנאשם כי בתאריך 17.7.12 בשעות הבוקר, נכנס לדירת אישה כבת 73, בקריית גת, באותה שיטת מרמה של התחזות לטכנאי מזגנים על מנת לבדוק חלון בדירה. הנאשם בדק חלונות הבית, ובאותן נסיבות גנב שלושה כרטיסי אשראי, כסף מזומן בסך 500 ש"ח ותכשיטים מזהב. אחר כך, משך הנאשם בכספומט בעיר באר שבע בחמש הזדמנויות שונות כספים כדלקמן: 4,000 ש"ח, 1,000 ש"ח, 4,000 ש"ח, 2,500 ש"ח ו- 1,400 ש"ח.

הנאשם הורשע לפיכך בעבירות של התפרצות לדירה, גניבה והונאה בכרטיס חיוב.

באשר לעובדות הכלולות בתיק הנוכחי - 46693-06-14. בתיק זה, תוקן כתב האישום. כתב האישום המתוקן כולל שלושה אישומים שהנאשם הודה והורשע בעובדות ובעבירות שבהם, כדלקמן:

על פי האישום הראשון, הודה הנאשם כי ביום 9.5.14 הגיע לדירתה של אישה כבת 65 התחזה לפניה כטכנאי של חברת כבלים, וסיפר כי הוא מטפל בבעיית תקשורת אצל שכניה. הנאשם ביקש עזרתה של אישה זו בעבודתו, וזו בתום לבה נאותה לסייע לו. בעת ששהתה על פי הוראותיו במרפסת הבית, התקשר הנאשם באמצעות הטלפון הנייד של אותה אישה לטלפון שלו, וכך נקלט מספר הטלפון שלה במכשירו. אחר כך, גנב הנאשם כרטיס אשראי מתוך ארנקה. בהמשך לכך, לאחר שעזב הדירה התקשר הנאשם לטלפון של אותה אישה והתחזה כנציג חברת אשראי ואמר לי כי כרטיס האשראי שלה נגנב ועל מנת לבטלו עליה למסור הקוד הסודי שלו. תחילה סירבה למסור פרט זה, אך לאחר ארבע שיחות טלפון בהן התקשר הנאשם שוב ושוב לאותה אישה, מסרה לו המספר. באמצעות מספר הקוד הוציא הנאשם באמצעות כרטיס האשראי סך של 6,000 ש"ח מכספומט.

עוד נאמר באישום זה שבאותו יום ניגש הנאשם לדירתו של אדם כבן 79 בעיר נס ציונה, המתגורר סמוך לדירתה של האישה הנ"ל, התייצג לפני אותו אדם כנציג חברת תקשורת וגם הפעם ביקש עזרתו במשיכת כבל חשמל. אותו אדם נאות לסייע לנאשם, וגם הפעם אמר לו הנאשם לעמוד ליד חלון בחדר אחר. באותן נסיבות, כמפורט לעיל, התקשר הנאשם מהטלפון של אותו אדם, לטלפון של האישה, על מנת לקבל הקוד של כרטיס החיוב שלה, אותו גנב זמן קצר לפני כן.

הנאשם הורשע לפיכך בעבירות של התפרצות לדירת מגורים, הונאה בכרטיס חיוב, גניבת כרטיס חיוב וקבלת דבר במרמה.

ראוי לציון כי התביעה ייחסה לנאשם עבירה של התחזות כאדם אחר לפי סעיף 441 רישא לחוק העונשין, אלא שברור הוא שעל פי עובדות כתב האישום, אין עבירה זו מתקיימת שהרי הנאשם לא התחזה בשמו או פרטיו של אדם ספציפי, נסיבה שבלעדיה אין לייחס לנאשם העבירה, (יצוין כי כלל משפטי זה נטוע מקדמת דנא במשפטנו - ע"פ 499/72 בענין אל שעבי פ"ד כז (1) עמ' 605).

על פי האישום השני, הודה הנאשם כי בתאריך 6.6.14 בשעות הבוקר הגיע הנאשם לדירת אחת ענת גייר בעיר ראשון לציון. דירה זו נמצאה בעיצומן של עבודות שיפוץ במסגרת פרויקט תמ"א 28 (כך לפי כתב האישום). במועד הנ"ל נכנס הנאשם לדירת אותה אישה אשר פתחה דלת דירתה לנאשם, צעד לכיוון המרפסת של הדירה, בעודו משים עצמו מדבר בטלפון נייד. אותה אישה ניסתה לעצור בעד הנאשם ושאלה לפרש מעשיו, תוך שהיא מפצירה בו לעזוב הדירה. בתגובה אמר הנאשם בטלפון "זה כמו המרפסת שלנו אני עולה לשכנה לבדוק", ועזב הדירה.

הנאשם הורשע בעבירה של התפרצות לדירה בכוונה לבצע עבירה.

על פי האישום השלישי הודה הנאשם כי לאחר המפורט לעיל, טיפס לקומה העליונה באותו בניין, שם התגוררה דיירת אחרת, התייצג לפניה כאחראי על הפיגומים בבניין וביקש לבחון את הפיגומים מתוך דירתה. הנאשם עבר מחדר לחדר בדירה, תוך שהוא משוחח בטלפון, בהגיעו לחדרו של בעלה של אותה אישה, גנב סך של 300 ש"ח שהיה מונח על השולחן. באותן נסיבות הבחינה הדיירת בנאשם המצוי בחדר האמבטיה ומרים בידו קופסת תכשיטים השייכת לה. הנאשם הניח הקופסה במקום.

הנאשם הורשע לפיכך בשתי עבירות התפרצות לדירה וגניבה.

על פי האישום הרביעי, הודה הנאשם כי בהמשך לעובדות לעיל, פנה לדירה המצויה בסמוך לבניין אליו התפרץ, כאמור לעיל, השייכת לאחת לריסה קוזירינקו, הציג עצמו כטכנאי אשר הגיע לבדוק את חוטי החשמל. הנאשם נכנס לחדר השינה שבדירה, כשהוא משוחח בטלפון הנייד שלו, והורה לדיירת להגיע לסלון הדירה בעודו שוהה בחדר השינה. בנסיבות אלה גנב הנאשם מחדר השינה שני כרטיסי אשראי. בהמשך לכך, התקשר הנאשם לשירות הטלפוני 144 וביקש לקבל מספר הטלפון של הדיירת. לאחר שקיבל מספר הטלפון, התקשר הנאשם לאותה דיירת על מנת לדלות ממנה פרטים היכולים לעזור לו למשוך כסף מחשבונה.

הנאשם הורשע לפיכך בעבירות של התפרצות לדירת מגורים וגניבת כרטיס חיוב. גם כאן בטעות יוחסה לנאשם בטעות עבירה של התחזות כאחר, שכאמור לעיל, לא התקיימה במקרה זה.

תסקירי שירות המבחן.

במסגרת הליכים שבגינם נדון הנאשם כמפורט לעיל, הוגשו מספר תסקירים לשני בתי המשפט בשני התיקים: בתיק אשדוד, ובתיק הנוכחי על פי החלטתי.

לא מצאתי לפרט האמור בכל התסקירים, אך אומר באופן כללי את הברור ונדמה כי אינו נתון במחלוקת. התסקירים שהוגשו לבית המשפט השלום באשדוד, הצביעו על כך, שהנאשם מצוי היה במשך תקופה ארוכה בתהליך שיקומי חיובי ביותר, בין היתר לאחר ששהה תקופה ארוכה בקהילה הטיפולית "מלכישוע". שני תסקירים חשובים ביותר לענייננו: האחד שהוגש, בהמשך לתסקירים אחרים, סמוך לפני הדיון בבית משפט השלום באשדוד, שהתקיים ביום 19.3.14, דיון אשר נקבע לטיעונים לעונש, והשני שהוגש סמוך לדיון שהיה קבוע לפני ביום 11.12.14.

על פי התסקיר שהוגש סמוך לדיון שהתקיים באשדוד ביום 19.3.14 ולאחר ששירות המבחן, עקב ובחן אחר התנהלות הנאשם תקופה ארוכה, בא שירות המבחן לכלל מסקנה כי עונש מאסר בפועל, עלול לגרום לרגרסיה בתפקודו של הנאשם ולהחזירו למעגל העברייני. שירות המבחן המליץ, לפיכך, להשית על הנאשם עונש מאסר שירוצה בעבודות שירות, לחייבו בצו מבחן לסמים למשך 18 חודשים, ולהאריך המאסרים המותנים שעמדו נגד הנאשם.

בדיון הנ"ל, נשמעו טיעונים לעונש, נשמעו דבריו של הנאשם ונשמעו דברי קצינת המבחן. כב' השופטת שלו, החליטה לדחות הדיון. ואלה היו דבריה:

"אין ספק כי מעשיו של הנאשם מצדיקים ענישה מוחשית ומשמעותית של עונש מאסר משמעותי גם אם אביא בחשבון את נסיבותיו האישיות, כאשר ישנם מס' רב של פסקי דין שבהם הליך גמילה מוצלח משמש להקלה בעונש אך לא להימנעות ממנו.

לאור דבריו של הנאשם היום ולאור האמור בתסקירים, אני סבורה כי יש מקום להמשיך ולעקוב אחר הנאשם, בטרם מתן גזר הדין, על מנת לבחון התנהלותו של הנאשם לאחר שיוסר מעליו הפיקוח בדמות שהותו במסגרת טיפולית ממוסדת יחסית".

והנה תוך בחינת התנהלותו של הנאשם בפרק הזמן של דחיית הטיעונים לעונש וגזר הדין בתיק אשדוד, מצא הנאשם לבצע העבירות בתיק הנוכחי, על פי אותה שיטה בה נדון באשדוד.

בתסקיר האחרון שהוגש בתיק הנוכחי, לאחר ששירות המבחן בחן הנסיבות הרלבנטיות, בא לכלל מסקנה כי הנאשם ממשיך לבצע עבירות ומתקשה לצאת מהמעגל העברייני. הנאשם מחזיק בדפוסי אישיות אנטיסוציאליים ורמאיים, החזקים יותר מהמוטיבציה לשיקום. שירות המבחן ממליץ להפעיל המאסרים המותנים וגזירת עונש מאסר בפועל.

מהתסקירים עולה תמונה ברורה באשר להתרשמות שירות המבחן מן הנאשם. בתסקיר האחרון בתיק אשדוד - התרשמות חיובית ביותר הממליצה הקלה בדין, בתסקיר שהוגש בתיק הנוכחי, התרשמות שלילית ביותר, הממליצה להחמיר בדין. אין תמיהה בכך. התנהלותו העבריינית של הנאשם לאחר שניתן בו אימון, ולאחר המלצה חיובית של שירות המבחן, היא התשובה לאמור בתסקיר האחרון שהוגש בתיק הנוכחי.

טיעוני הצדדים.

התובע הרחיב הדיבור באשר לחומרת מעשי הנאשם. חומרה הבאה לידי ביטוי בניצול מצבם של בני אדם קשישים, תוך שהוא מוליך אותם שולל וגונב כספיהם. התובע מצא להרחיב הדיבור באשר לחומרת העבירה של ההתפרצות לדירה, כשאין הוא עושה הבחנה בין התפרצות לדירה בכוח, לבין התפרצות במקרה שלנו, שהיא על רקע כניסה לדירה בתחבולה. לשיטת התביעה, דין אחד לעבירות הללו ואין נפקא מינה באשר לנסיבות הביצוע. התביעה מצאה לקבוע מתחם עונש לכל אישום ואישום הכלולים בשני כתבי האישום.

בטיעוניו לעונש הפנה התובע דבריו לעברו הפלילי המכביד של הנאשם, בעבירות דומות לעבירות אותן ביצע כאן. כמו גם הפנה תשומת הלב לשני מאסרים מותנים חבי ההפעלה העומדים ותלויים נגד הנאשם האחד לתקופה של 14 חודשי מאסר והשני לתקופה של 18 חודשי מאסר.

בטיעוני התביעה המבוססים על תיקון 113 לחוק העונשין, מצא התובע, כאמור לעיל, לקבוע מתחמי ענישה לכל אישום ואישום. לפי גישת התביעה, ביחס לכל האישומים בהם הורשע הנאשם בהתפרצות לדירה וגניבה, מתחם ענישה של 18 חודשי מאסר עד 36 חודשים, ובאשר לאישומים שבהם הורשע רק בעבירות של התפרצות לדירה ללא גניבה, מתחם העונש הוא בין 12 חודשי מאסר לבין 24 חודשים. מכל מקום לאחר חישובים מחישובים שונים, שנוסחתם אינה ידועה, הגיעה התביעה למסקנה כי העונש ההולם הוא אחת עשרה שנות מאסר.

בא כוח התביעה הפנה לפסיקה עניפה שעניינה הוא עונשים בגין עבירת התפרצות לדירה בנסיבות של פריצה בכוח ולא בנסיבות כפי המקרה שלפנינו: כניסה לדירה וגניבה תוך הצגת מצג כוזב למחזיקי הדירה.

בא כוח הנאשם, הפנה חיציו נגד שיטתה של התביעה, שיטה מחמירה ובלתי מידתית לטעמו. הסניגור ביקש להבחין בין רמת הענישה המקובלת בעבירות של התפרצות לדירה, תוך שימוש בכוח, מה שניתן לכנות "התפרצות רגילה", לבין מעשיו של הנאשם שגם אם מדובר מבחינה משפטית בהתפרצות לדירה הרי למעשה מדובר בעבירות מרמה.

בבואו להצביע על מתחם העונש ההולם, הפנה הסניגור המלומד דבריו לפסיקת בתי המשפט, בעבירות של פריצה לדירה בנסיבות דומות עד כדי זהות לנסיבות שלפני, תוך שהוא מסב תשומת הלב, שהעונשים שהושטו במקרים אלה, שונים שוני מהותי מאלה שלהם עותרת התביעה.

בא כוח הנאשם מצא כי העונש ההולם במקרה זה, הוא מאסר עד כדי 4 שנים ובתוך כך, כלולה תקופת המאסר בגין המאסרים המותנים אשר יופעלו.

כמו כן, ביקש הסיגור לסטות מגישת התביעה לפיה במקרה דנן, בשל ריבוי העבירות יש לגזור העונש על פי מתחמי ענישה בגין כל עבירה ועבירה, אלא לשיטתו יש לקבוע העונש באופן כולל, לפי שמדובר בסדרה של מעשים, שבוצעו בתקופה קצרה על פי מבנה פעולה זהה. לדבריו הנאשם עייף מדרך העבריינות, והוא מבקש כיום שתינתן לו הזדמנות אחרונה ומסיבה זו, ביקש להודות בכל העבירות בהן הודה בבחינת התחלה של דף חדש.

דברו של הנאשם.

גם הנאשם בדבריו ביקש שתינתן לו הזדמנות נוספת. הנאשם ידע לספר לבית המשפט אודות הדרך הארוכה והקשה שעשה במסגרת ההליך הטיפולי - שיקומי שעבר לגמילה מסמים. לדבריו, המעשים שבגינם הועמד לדין בבית משפט זה, בעיצומם של ההליכים אשר התנהלו בבית המשפט באשדוד, לא היו מתוכננים אלא נעשו מתוך דפוסי החשיבה שלו, שנטמעו בו מילדותו מגיל 6 לדבריו, שמאז החדירו לחשיבתו כי דרך החיים היא לגנוב כדי לאכול. לדבריו: **"היום אני מבין שזה דפוס שהושרש בי מגיל קטן"**. ולסיום אמר: **"היום אני יודע שיש לי בעיה בדפוסי החשיבה שלי. אם אני יוצא החוצה היום, אני לרגע לא חושב שלא מגיע לי מאסר בפועל. אני בן 46 זכיתי לטיפול פעם ראשונה בחיים שלי. אבל יש דפוסי חשיבה של שנים"**. אקדים ואומר שלא בכדי הבאתי דבריו של הנאשם לפני, לפי שבהמשך הדברים אביא הדברים המשכנעים שאמר בתיק אשדוד לפני כב' השופטת שלו.

דיון והכרעה.

תיקון 113 לחוק העונשין, אשר הביקורת עליו ידועה, מחייב אותנו ללכת אחר מתווה מסוים, כאילו הייתה זו תכנת מחשב. בטרם דיון והכרעה במתווה של התיקון לחוק, מצאתי תחילה ללכת בדרך "המסורתית" ולהציב לפנינו תמונת מצב באשר למעשיו של הנאשם ולאישיותו כפי העולה ממעשיו בתיקים שלפני כמו גם מעשיו הפליליים בעבר.

בבואי לגזור דינו של הנאשם אני שואל, מה טמון באישיותו של אדם, המוצא לגנוב ולחמוס רכושם של אחרים תחת אשר יעמול וביגיע כפיו יפרנס עצמו ומשפחתו. מה דמותו של אדם, שמצא לגנוב רכושם של החלשים מקרב האוכלוסייה, המבוגרים והקשישים? יש ואלה, הקשישים שמהם גנב הנאשם רכושם הדל, עמלו קשה במהלך חייהם, וצברו מעט רכוש לעת זיקנה. והנה בא אדם, כנאשם, מתאכזר להם ולאחר תכנון מדוקדק של התחזות לטכנאי, או לאיש מקצוע, בתחבולה ובמרמה, נכנס לבתייהם וגונב רכושם הדל, תוך ניצול מצבם החלש משום גילם.

בבואנו לגזור הדין, עלינו לשים עצמנו במקומו של הקורבן. עלינו לשים עצמנו במקומה של גב' מרים דהן, ילידת 1936 בגיל 76 אותה עת, אשר שהתה לבדה בדירתה, בבוקרו של יום, וברב תמימותה, שמא משום נוכלותו ואופיו הנכלולי של הנאשם, הכניסה אותו לביתה. אישה מבוגרת זו, האמינה לנאשם כי הוא אינו אלא טכנאי מזגנים הבא לבדוק החלונות בבית. הנאשם הצליח לקנות את אמונה עד כי השאירה אותו להסתובב בדירה לבדו, ובהיותה במטבח הדירה, גנב

הנאשם תכשיטיה: טבעות זהב ושרשרת זהב. אחר כך גנב את כרטיס האשראי שלה, ובאמצעותו הוציא במרמה מחשבונה 3,600 ש"ח. אם כך, נעמיד עצמנו במקום קורבנותיו של הנאשם, נקל לשער תחושת ההשפלה והעלבון של הקורבן המרגיש כי הולך שולל אך משום גילו ומשום חולשתו שהביאה אותו ליפול ברשתו של הרמאי. או אולי עלינו לשים עצמנו במקום אותו, אדם אומלל עיוור בן 71, המוזכר באישום השביעי בתיק אשדוד, שהנאשם ניצל מצבו זה וגנב כספו.

נקל לשער תחושתו של קורבן מעשיו של הנאשם, אשר רכשו הדל נגנב. ניסיון החיים מלמד כי אנשים מבוגרים, חוששים פן יושלכו לעת זיקנתם. חשש זה טבוע הוא באדם. משום כך, מן הסתם חסכו אגורה לאגורה, צברו רכוש דל שישמש אותם בעת זיקנתם. והנה בא אדם, צעיר, כשיר לעבוד ולהתפרנס, וגונב אותו רכוש יקר ערך לקורבנו האדם האומלל.

ואני שואל, עד להיכן, תגיע מידת אכזריותו של האדם? עד לאיזו מידה תגיע שפלותו של האדם, הגונב רכושם של אומללים אלה. אין מדובר במעשה שיש בו תעוזה, אלא בפחדנות ושפלות האדם. הנאשם הינו בבחינת "גיבור על חלשים" כלשון העם המבטאת אישיותו הרעה של הנאשם.

בבואנו לגזור הדין במקרה זה, עלינו לחשוב על הורינו ככל שהם קשישים. על ההגנה שיש לתת לחלשים שבקרבנו והקרובים לנו במיוחד, על הדאגה היומיומית והרגעית לשלומם בעת זיקנתם.

ועוד יש לחשוב על מה עבר במוחו של הנאשם, עת ביצע העבירות בתיק הנוכחי. הרי עת ביצע העבירות הללו, היה בעיצומם של הליכים באשדוד, הליכים בהם נקט בית המשפט מידה רבה של סלחנות כלפי הנאשם תוך מתן אימון בו. הליכים בהם הוא ממתין לתסקיר משלים של שירות המבחן, אשר יש ויקבע גזר דינו. לדעתי התשובה ברורה. ראשית, יש לסלק אל הצד כהרף עין, טענה כי הייתה זו מעידה ברגע של חולשה. לא ולא, כל שהיה כאן הוא אדם שהעבריינות טבועה בו ואינה עוזבת אותו. כל שאמר לעצמו אדם זה הוא "לא אתפס" או "לי זה לא יקרה", "אמשיך להתל בכולם ואגנוב רכושם של אומללים בדרכי מרמה והולכת שולל".

לשם קביעת מתחם העונש ההולם עושה תיקון 113 לחוק העונשין שימוש במושגים של: "ערך חברתי שנפגע", "מידת הפגיעה", ו"נסיבות הקשורות בביצוע העבירה". לעיתים אין במילים כדי להביע החומרה. משום כך, אני סבור שיש ובדברים שאמרתי לעיל, כדי להבהיר באופן ברור חומרת מעשיו של הנאשם, להם למעשה כיוון המחוקק דבריו, במילות החוק, כאמור.

בבוא בית המשפט לגזור דינו של אדם, חמורים ככל שיהיו מעשיו, עליו לנקוט בדרך של חמלה: חמלה באשר לאדם שמעד מעידה חד פעמית, בבחינת כשל התנהגותי, אדם חולה המבצע עבירה משום מחלתו, אחראי למעשיו אך לוקה בנפשו וברוחו, וכיוצא באלה נסיבות של חמלה. האם מתקיימת בנאשם נסיבה אחת של חמלה? שאלה רטורית שהתשובה עליה שלילית.

ואני שואל, האם יש לרחם על אדם, אשר ניתנה לו הזדמנות פז להוכיח כי שינה מדרכו העבריינית, עד כי בית המשפט

השלום באשדוד, מורה על שחרורו ממעצר לשם קבלת טיפול שיקומי בקהילה טיפולית, ומשום כוונה לבחון הקלה בדין אם יראה כי שוקם? האם יש לרחם על אדם, שבית המשפט נתן לו הזדמנות - למרות חומרת מעשיו, כדברי כב' השופטת שלו כמצוטט לעיל? ובתגובה מפר הנאשם האימון שניתן בו, ויתרה מזו מוכיח כי הולך שולל גם את בית המשפט.

כאמור לעיל, לא בכדי הבאתי, מדברו האחרון של הנאשם בדיון שהתקיים לפני ביום 11.12.14. עשיתי כן, על מנת לעמוד על אישיותו של הנאשם, לבחון דבריו של הנאשם לפני ולהשוותם לדברים שאמר לכב' השופטת שלו. משום כך, ראוי להביא דבריו לפני כב' השופט שלו בדיון האחרון בטרם נעתרה לבקשתו ודחתה הדיון, לשם בחינת התנהלותו הנורמטיבית של הנאשם. ההשוואה בין הדברים שאמר הנאשם בכוח שכנועו הרב לכב' השופטת שלו, אל מול דבריו לפני, כדברו האחרון של הנאשם, יש בה כדי ללמד רבות אודות אישיותו של הנאשם. וכך אמר הנאשם בדיון מיום 19.3.14 לפני כב' השופטת שלו:

"אני לוקח אחריות מלאה על עצמי אבל אני חושב שלבוא היום ולקחת אותי להעלות אותי למסלול שלא הכרתי, עם קושי כמו של כל בן אדם נורמטיבי שחי בחוץ. מחכים חיים לא פשוטים אבל אני נלחם. אני מוקף במעגלים של חברים וסביבה אחרת לגמרי, מנותק מכל הסביבה שלי, כשאני יוצא לביקורי בית אני לא אומר אפילו שלום לאנשים ברחוב. אני לא מוצא לנכון להגיד אפילו שלום כי זה לא המקום שלי. אני לא יכול היום אחרי קשר עם בת הזוג שלי לקבל את האמון שלהם ואז לזרוק את זה לפח...אני פונה לביהמ"ש ומבקש להסתכל על הדרך שאני נמצא בה, אולם היא קצרה אבל היא תהיה ארוכה. אבקש לא להחזיר אותי אחורה. מה שקיבלתי היום זה מתנה ואני מחבק אותה ואפשר לראות את זה דרך התסקירים שלי. אני נלחם לחזק אותה לעומת כל הפעמים הקודמים".

אכן, מילים כדורבנות שיש בהן כדי לשכנע כל אדם. הנאשם הינו אדם היודע בחלקות לשון לשכנע כל המצוי בקרבתו: את קורבנותיו הקשישים, את שירות המבחן, את בתי המשפט ויש גם את הקרובים לו ביותר. אלא שהכול בגדר "מילים מילים" שאינן אלא הבל פה, מילים ריקות מתוכן של אדם נכלולי המהתל בכל הסובב אותו.

עוד ראוי לעיין בהרשעותיו הקודמות של הנאשם. לנאשם עבר פלילי מכביד ביותר אשר ראשיתו בשנת 1986 בבית המשפט לנוער וברצף ביצוע עבירות עד היום. רוב רובן של העבירות הן עבירות גניבה בעיקר עבירות של הונאה בכרטיס חיוב. בעת שביצע הנאשם העבירות שבגינן נדון כאן, עמדו נגדו שני מאסרים מותנים: האחד למשך 14 חודשים מיום 15.9.08 מבית משפט השלום בתל אביב יפו והשני מיום 21.12.10 למשך 18 חודשים מאותו בית משפט. ראוי לעיין בגין מה נדון הנאשם בתיקים אלה? עיון כזה מראה כי הנאשם נדון בגין אותה שיטת פעולה בדיוק בה הלך עת גנב רכושם של האומללים בתיקים שלפני. בשני התיקים שבגינם הוטלו על הנאשם המאסרים המותנים, התחזה לעובד חברת חשמל ומשהקורבנות התירו כניסתו לאותם מקומות גנב סכומי כסף גבוהים ביותר.

עוד ראוי לציין כי בגזר הדין מיום 15.9.08 ציין כב' השופט קאפח כי הנאשם נדון בעבר בבית משפט השלום בחיפה בת.פ. 2291/03 ושם חס עליו בית המשפט וגזר עליו עונש מאסר קצר. וזמן קצר אחר כך, חזר הנאשם לסורו ונדון לפני כב' השופט קאפח עת מאסר מותנה למשך 12 חודשים לא היה בו כדי להרתיעו. עוד ראוי להביא מדברי כב' השופט קאפח באותו גזר דין מלפני למעלה משש שנים. וכך אמר כב' השופט קאפח:

"התמונה הכללית הצטיירת הינה של אדם אשר חייו הינה המרמה וההונאה כפי שמעידות הרשעותיו הקודמות הרבות וכפי שמעידים המעשים עליהם הוא נותן כעת את הדין. עונשי המאסר שהוטלו עליו בעבר לא הועילו במאומה וכך גם לא המאסר המותנה הממושך אשר התנופף כחרב חדה מעל צוארו."

אותן מילים אומר גם אני, תוך שאני מוסיף ואומר כי בנסיבות של אדם אשר דרכו בחיים באופן שיטתי היא לפגוע בציבור ובעיקר בחלשים שבו, אדם שמסלול חייו והדרך בה הוא הולך היא דרך המרמה וההונאה, הגיעה העת שבית המשפט אומר לאותו אדם "עד כאן". "לא תמשיך בדרך להתל בכולם שכן הדין עמך יוחמר".

מה מדיניות הענישה בעבירות אותן עבר הנאשם?

תיקון 113 לחוק העונשין, אומר לנו כי בקביעת מתחם הענישה יש לקחת במכלול השיקולים מדיניות הענישה. התביעה הציגה לפני מקבץ פסקי דין, שעניינם התפרצות לדירה בדרך של חדירה אליה בכוח. לשיטת התביעה אין בכך כדי מרכיב מבדיל לעבירות שביצע הנאשם כאן. איני מסכים לשיטה זו. לדעתי קיים הבדל מהותי ומשמעותי בין שתי שיטות הפעולה העברייניות. כאן המקום להדגיש בהדגשה יתירה שמא יובן אחרת. בהבחיני בין ההתפרצות לדירה בנסיבות של ההגדרה לפי סעיף 405 (א) **"השובר חלק חיצוני או פנימי של בניין..."** לבין האמור בסעיף 405 (ד) **"הנכנס לבניין...בתחבולה..."** איני מקל ראש במעשי הנאשם ולו בשמץ. ההבחנה היא רלבנטית לשוני בין העבירות ולקביעת מתחם העונש בהתאם לכלל של "נסיבות הקשורות בביצוע העבירה" כלשון החוק.

עיינתי עיין היטב בפסיקה שהציגו הצדדים. כאמור אני סבור שאין מקום ללמוד על מדיניות הענישה מתוך הפסיקה שהגישה התביעה, שכול כולה התייחסה להתפרצות בדרך זו או אחרת של כוח.

מתוך אסופת גזרי הדין שמצאו הצדדים להעביר, מצאתי להסב תשומת הלב לתיק אחד שיש בו לדעתי כדי להביע מדיניות ענישה ראויה והולמת. כוונתי לתיק פלילי 12323-09-13 מבית משפט השלום קרית. שם נדונו שני נאשמים, בני זוג, בגין 15 אישומים מתוכם 13 מעשים דומים עד כדי זהים למעשי הנאשם כאן. שם התחזתה הנאשמת לפני בני אדם קשישים כעובדת הביטוח הלאומי הנאשמים נכנסו באמתלה זו לדירות הקורבנות ותוך הסחת דעתם של הקשישים - גנבו רכושם.

בית המשפט השלום גזר על הנאשמת 24 חודשי מאסר בפועל. בית המשפט המחוזי החמיר העונש בערעור שהוגש, כדי 36 חודשי מאסר. הנאשם השני נדון מאוחר יותר בבית משפט השלום למאסר למשך 42 חודשים. יצוין כי הנאשם היה נהג מונית חסר הרשעות קודמות, ואילו לנאשמת היו הרשעות קודמות.

כמובן שהמקרה שלפני חמור יותר משום עברו הפלילי המכביד של הנאשם ובשים לב לדברי לעיל באשר לאופיו והחזרתיות הרבה בביצוע העבירות הללו. אלא שאני סבור כי יש בפסקי הדין של בית משפט השלום והמחוזי לעיל, כדי להצביע על מדיניות הענישה וכדי להניח הבסיס לעונש ההולם במקרה שלפני. עוד מצאתי להפנות לגזר הדין שניתן בתיק פלילי 5391/04 בבית משפט השלום בתל אביב יפו, על ידי כב' השופט נויטל, אשר דן נאשמים שגנבו רכושם של

קורבנות, קשישים, לאחר שנכנסו לדירותיהם בדרכי מרמה תוך שאחד מהנאשמים התחזה כחשמלאי הבא לתקן תקלה בחשמל, לאחר שהנאשמים ניתקו זרם החשמל לאותה דירה. בעת שהיה הנאשם המתחזה לחשמלאי בדירות הללו, גנב כרטיסי אשראי שבאמצעותם הוציאו הנאשמים כספים. מדובר היה ב- 26 התפרצויות וגניבת סכום כולל של כ- 100,000 ש"ח. בית המשפט גזר על הנאשם העיקרי, המתחזה לחשמלאי, 57 חודשי מאסר בפועל ולאחר הפעלת שני מאסרים מותנים האחד למשך 12 חודשים והשני למשך 8 חודשים, בחופף ומצטבר באופן שנגזרו עליו 69 חודשי מאסר בפועל.

ריבוי עבירות.

בעקבות תיקון 113 לחוק העונשין, ובאותם מקרים בהם נדונים נאשמים בגין ריבוי עבירות, עולה השאלה האם בעת קביעת מתחם העונש יש לקבוע מתחם על פי המכלול או שמא על פי כל עבירה ועבירה. סעיף 40 יג. לחוק העונשין קבע כי עת נדון נאשם בכמה עבירות המהוות אירוע אחד יקבע מתחם לאירוע כולו וייגזר דינו של הנאשם באופן כולל בשל אותו אירוע. מהו אותו "אירוע" המוזכר בחוק? המחוקק לא מצא להגדירו אלא השאירו לפרשנות בתי המשפט.

אני סבור כי בכל מבחן שהוא ובכל ניתוח אירוע המורכב ממספר עבירות, אין לראות העבירות שביצע הנאשם בתיקים שלפני כ"אירוע" אחד המורכב ממספר עבירות. מדובר במעשי עבירה שבוצעו במועדים שונים בפרקי זמן בין העבירות כלפי קורבנות שונים. אכן, מדובר בשיטה אחת אך אין בכך כדי מבחן מכריע.

באשר להוראות החוק הקובעות כי יש לקבוע מתחם עונש לכל אירוע ואירוע. ראוי בעניין זה לעיין באחד מפסקי הדין הרבים שניתנו בבית המשפט העליון בעניין זה, וכוונתי לע"פ 6990/13 מוסא חטיב נ' מדינת ישראל, וללמוד ממנו דרך גזירת הדין בריבוי עבירות. בפסק דין זה, אשר נדונה שאלת העונש ההולם בעבירות שונות לחלוטין. אלא שכאמור ניתן ללמוד על דרך קביעת העונש במקרה של ריבוי עבירות לנוכח הוראות תיקון 113 לחוק העונשין. עיון בפסק דין זה יגלה כי בית המשפט אכן, קבע מתחם עונש לכל עבירה ועבירה, ובסופו של דבר נקבע עונש שלא על דרך חיבור אריתמטי של עונשים מתוך המתחמים. לפיכך נשאלת השאלה, מה הועלנו בכך שקבענו מתחמי ענישה לכל עבירה או "אירוע" אם בסופו של דבר לא ייעשה שימוש במתחמים הללו בדרך חשבונאית? לדעתי, גזירת הדין אינה מעשה טכני של חיבור מספרים, אלא מעשה שיפוטי מהותי רב חשיבות בבחינת שיקול הדעת.

אני סבור כי במקרים רבים כמו המקרה שלפני, לאחר שבית המשפט בחן האירועים בכללותם, וקבע מתחם עונש לעבירות החוזרות על עצמן, אין צורך לקבוע באופן טכני - סרגלי, מתחמים שונים לכל עבירה ועבירה או אישום ואישום. איני מתעלם כמובן מהוראות החוק, אך איני מוצא הבדל מהותי בין קביעת מתחם עונש כולל הלוך בחשבון המתחמים השונים, כפי שאנקוט להלן. אני אומר דברים אלה, משום שלדעתי גזירת העונש לאדם אינה מעשה של בניית תוכנת מחשב. גזירת דינו של אדם הוא מעשה שיפוטי המתייחס לכל הנסיבות הקשורות לעניין לרבות הפגיעה הקשה בקורבנות העבירה, בלי להתעלם מנסיבות מקלות.

אני סבור כי מתחם העונש ההולם בעבירות ההתפרצות לדירה - ללא ביצוע עבירה של גניבה - בדרך ובשיטת הנאשם

הוא בדומה אך לא זהה, לזה שנקבע לעבירות ההתפרצות "בכוח", דהיינו, בין 8 חודשים ל - 20 חודשי מאסר.

באשר לעבירות ההתפרצות וביצוע עבירות גניבה, אני סבור שמתחם העונש ההולם הוא כפי המתחם שנקבע בפסקי דין רבים לעבירות ההתפרצות והגניבה, בין 12 חודשים ל- 24 חודשי מאסר.

מתוך האישומים בגינם הורשע הנאשם עולה כי הנאשם הורשע בתשעה אירועים של התפרצות וגניבה ובשלושה אירועים של התפרצות ללא ביצוע עבירה של גניבה.

כשאני שוקל המכלול כפי העולה מתוך הסיכום לעיל אני סבור כי העונש שיושת על הנאשם בגין הרשעותיו בעבירות שבתיקים אלה הוא 60 חודשי מאסר.

לעונש זה יש להוסיף המאסרים המותנים שיש להפעילם ואני סבור שיש להפעילם באופן חופף ומצטבר דהיינו לתקופה של 24 חודשים.

לא מצאתי להכביר מילים באשר לשיטת התביעה לעניין העונש ההולם. אני סבור שלמרות חומרת מעשי הנאשם, ובלי להתעלם מהנסיבות החמורות של ביצוע העבירות כמו גם הנסיבות לחומרה שאין קשורות לעבירות לרבות: עברו הפלילי המכביד של הנאשם, והמאסרים המותנים שלא היה בהם כדי להרתיעו - העונש של 11 שנות מאסר לו עתרה התביעה - אינו מידתי.

במסגרת טיעונים לעונש, הגיש התובע, בין היתר, טענות בכתב. בין יתר טענות, הפנה לתיק פלילי 50728-04-13 מבית משפט השלום בירושלים בעניינו של הנאשם עבד אללה אבו דיאב, שבו נגזר על הנאשם בגין תשע התפרצויות לדירה - עשר שנות מאסר, תקופה הכוללת מאסר על תנאי לתקופה של 4 חודשים שהופעל. אין לדעתי בפסק דין זה כדי לבסס העונש המוצע על ידי התביעה ל- 11 שנות מאסר. ראשית מדובר במגוון עבירות לרבות התפרצויות לדירות בכוח ועבירות נוספות אחרות. אך יתירה מזו, על גזר דין זה, הגיש הנאשם ערעור בגין חומרת העונש, אשר נדון בתיק עפ"ג 4223-09-14. בפסק דין שניתן ביום 10.12.14 (יום לפני הדיון שהתקיים לפני) על ידי בית המשפט המחוזי בירושלים, התקבל הערעור באופן שעונש המאסר קוצר מעשר שנות מאסר לשש שנים. ראשית, יש בכך כדי להצביע על רמת הענישה במקרה שלפני, ושנית מצאתי להעיר לצדדים המתדיינים, אשר מחמת תיקון 113 לחוק העונשין, מציפים בתי המשפט בגזרי דין, שיבררו תחילה ובטרם הגשת גזרי הדין, אם אין עליהם ערעור או שמא גזרי הדין שונו בערעור, כאמור לעיל.

אכן, הנאשם הודה וחסך מזמן שיפוטי. אך בנסיבות המקרה, לנוכח דברי לעיל, בדבר דרכו של הנאשם להתל בין היתר במערכת המשפט, כמו גם לנוכח אישיותו העבריינית, במיוחד החזרתיות בעבירות הללו, איני מוצא ליתן להודייתו של הנאשם משקל רב.

אלה העונשים שאני משית על הנאשם:

מאסר בפועל למשך 60 חודשים.

אני מורה על הפעלת המאסר על תנאי, למשך 14 חודשים, שהושת על הנאשם בתיק פלילי 6089/06 מבית משפט השלום בתל אביב יפו על פי גזר דין מיום 15.9.2008.

אני מורה על הפעלת המאסר על תנאי למשך 18 חודשים שהושת על הנאשם בתיק פלילי 3594/09 מבית משפט השלום בתל אביב יפו, על פי גזר דין מיום 21.12.10.

עונשי המאסר הללו: עונש המאסר למשך 60 חודשים ועונשי המאסר המותנים שהופעלו כאמור, ירוצו בחופף ובמצטבר, באופן שתקופת המאסר הכוללת שהנני גוזר על הנאשם היא למשך 84 חודשי מאסר.

מתקופת המאסר בפועל אני מורה על קיזוז תקופת מעצרו של הנאשם כדלקמן:

בבית משפט השלום באשדוד מיום 30.7.12 ועד 3.12.12.

בתיק הנוכחי מיום 9.6.14 ועד היום.

9 חודשי מאסר על תנאי והתנאי הוא שבמשך שלוש שנים מיום שחרור הנאשם ממאסר לא יעבור עבירה התפרצות לדירה או ניסיון לעבור עבירה כאמור.

7 חודשי מאסר על תנאי והתנאי הוא שבמשך שלוש שנים מיום שחרור הנאשם ממאסר לא יעבור עבירה של גניבה או ניסיון לעבור עבירה כאמור.

12 חודשי מאסר על תנאי והתנאי הוא שבמשך שלוש שנים מיום שחרור הנאשם ממאסר לא יעבור עבירה על סעיפים 415 עד 420 כולל וסעיפים 430 עד 432 וכן עבירה של גניבת כרטיס חיוב או הונאה בכרטיס חיוב, לרבות ניסיון לעבור עבירה מן העבירות המפורטות לעיל.

אני גוזר על הנאשם קנס בסך 2,000 ש"ח או ארבעה חודשים תמורתו.

אני מחייב הנאשם לפצות את המתלוננים כדלקמן:

עמוד 14

כתב האישום בתיק 6084/12:

המתלוננת באישום הראשון מרים דהן ת.ז. 079369914 בסך של 6,600 ש"ח.
המתלונן באישום הרביעי, ג'ק אבוטבול ת.ז. 014311625 בסך של 600 ש"ח.
המתלוננת באישום החמישי רחמה אמויאל ת.ז. 068093145 בסך של 15,000 ש"ח.
המתלוננת באישום השישי נינט אלקבץ ת.ז. 079612814 בסך של 10,000 ש"ח.
המתלונן באישום השביעי דוד פרנגדו ת.ז. 015727159 בסך של 6,550 ש"ח.
המתלוננת באישום השמיני אודה גרין ת.ז. 316990829 בסך של 12,900 ש"ח.

כתב האישום בתיק הנוכחי 46693-06-14:

המתלוננת באישום הראשון מזל כהן ת.ז. 010312825 בסך של 6,000 ש"ח.
המתלוננת באישום השלישי טאטיאנה בוסיס ת.ז. 306084295 סך של 300 ש"ח.

עותק מגזר הדין יועבר לשירות המבחן.

זכות ערעור תוך 45 ימים.

ניתנה והודעה היום י"ז טבת תשע"ה, 08/01/2015 במעמד הנוכחים.

אברהם הימן , סגן נשיאה

[פרוטוקול הושמט]

החלטה

ככל שאכן הופקדו סכומי כסף כערובה לשחרורו של הנאשם בתיק מ"ת 6085-08-12 בבית משפט שלום באשדוד בגינו
עמוד 15

נדון הנאשם בגזר דין זה. אזי לאחר קיזוז סכום הקנס בסך 2,000 ₪ תוחזר היתרה, אם קיימת יתרה כאמור לאדם שהפקיד הסכום.

ככל שלא הופקדו סכומים בתיק הנ"ל, או שסכומי ההפקדה אינם עולים כדי סכום הקנס יחולו הוראות גזר הדין כמפורט לעיל.

באשר לסכומי הפיצוי, אני מקבל בקשתו של הנאשם כי סכומי הפיצוי ישולמו לאחר שחרור הנאשם ממאסר. משום כך, אני קובע כי המועד לפיו תחול החובה לפצות קורבנות לפי גזר הדין, יהא בראשון לחודש שיהיה בחודש לאחר שחרור הנאשם ממאסר.

יש להעביר החלטה זו למרכז לגביית קנסות.

ניתנה והודעה היום י"ז טבת תשע"ה, 08/01/2015 במעמד הנוכחים.

אברהם הימן , סגן נשיאה

הוקלד על ידי יפעת מינאי